

[Henry Christensen.]

jo tale om en hurtig omvendelse fra den højtærede nyudnævnte minister sammenlignet med, da vi sidst diskuterede det problem kort før valget, for dér kunne man efter ministerens opfattelse bruge hele kasseoverskuddet til denne opgaves løsning. Men jeg takker for en hurtig tilpasning; den kan også blive nødvendig på andre områder.

Jeg vil gerne gøre et par enkelte tilføjelser vedrørende problemer, jeg beder taget med op i den kommende politiske overvejelse. Jeg tror, vi i fremtiden kommer til at lægge særlig vægt på en lokaliseringspolitik både ud fra miljømæssige begrundelser, også af hensyn til storbymiljøet, og af hensyn til at få standset den udvikling i retning af stagnation og mistillid, der er i en række af landets svage egne. Jeg tror, en af de ting, der for øvrigt hører med i dette billede, er, at vi kommer videre med den byrdeudligningsreform, den foregående regering havde taget fat på. Den var dengang erklæret som et første skridt, hvor man måtte videre, efterhånden som man fik de fornødne erfaringer. Jeg glædede mig dengang over, at den socialdemokratiske opposition var meget ivrig for at komme videre, og er derfor lidt skuffet over, at dette, som dengang var et vigtigt led for den, ikke indgik i tiltrædelseserklæringen. Jeg vil gerne opfordre til, at man, når vi nu får de nye erfaringer, som vi jo får i disse dage, om skatteprocenterne i amter og kommuner, er parat til at drage de fornødne erfaringer og hurtigt komme videre. Her vil man finde en god samarbejdspartner i venstre, i givet fald en stærk opposition.

Ja, så ville jeg også gerne sige to ting om et af de problemer, som vi har mødt de seneste uger, nemlig den radiokonflikt, der har hindret statsministeren i at få alle sine seneste nyheder bragt ud. Jeg er enig i den ministerudtalelse, der gik ud på, at dette naturligvis ikke er en livsvigtig konflikt. Men alligevel kunne det måske give anledning til overvejelse, at det, som er det fornemste og stærkest virkende kommunikationsmiddel i det moderne samfund, og som er baseret på et rent statsmonopol, også indebærer magt til, at de ansatte grupper kan hindre enhver oplysning, f. eks. om dannelsen af en ny regering i Danmark eller om det forslag, der nu skulle gennemføres så

hurtigt, som tilfældet var, og som det havde haft stor betydning at bringe hurtigt besked til befolkningen og erhvervsvirksomhederne om. Jeg nævner det bare som et problem, der måske kunne give os alle anledning til nogen overvejelse.

Det andet, jeg gerne ville sige om det, er, at jeg tror ikke, der er nogen af partierne, der er fri for ansvar for forløbet, sådan som det har været. Jeg ønsker altså heller ikke at fralægge mit parti nogen del af ansvaret for det hidtidige forløb, men jeg vil alligevel gerne sige, at med de erfaringer, vi har indhøstet i den seneste tid, er jeg meget betænkelig, hvis man inden for en knap tid skal have afgjort et så kompliceret og omfattende problem som ophavsretproblemet også med de perspektiver, der er knyttet til det. Jeg tror ikke, det egner sig til nogen form for hasteløsning, og videre tror jeg, at det i hvert fald burde afvente, at man havde gjort sig klart, hvad man vil bruge det til. Jeg vil her gerne sige, at vi har et monopol for de æterbårne udsendelser, men vi har ikke et monopol for den øvrige del: kassetteproduktion, filmproduktion osv., og her er det efter vores opfattelse afgørende, at man ikke hverken ved licensmidler eller statsmidler skaber nogen form for ulighed i den konkurrence, det er muligt at opretholde på disse områder.

Til sidst vil jeg gerne sige til statsministeren, at han har jo den fordel, at han er en erfaren skipper, men hvis jeg måtte give ham et råd, så var det, at han hurtigst muligt skulle kassere sit gamle søkort og ikke sejle videre efter det, sådan som han gjorde i nat.

Niels Helveg Petersen: Det blev sagt under valgkampen, at den var den kedeligste i mands minde. Til gengæld må man nok sige, at valgresultatet blev meget spændende, nok også mere spændende, end vi brød os om, for det resulterede jo i stort set dødt løb imellem de hovedkonstellationer, der tilbød sig for vælgerne.

Resultatet af regeringsdannelsen blev ikke en regering, som efter min vurdering har de bedste muligheder for under politisk stabilitet at lægge en fast linje. Den har et flertal på 89-88, som jo ret beset ikke er et flertal, men i hvert fald har den ikke et flertal imod sig.